

DE ROL VAN OUDERS / VERTEGENWOORDIGERS

- Bij signalen van moeilijk gedrag worden ouders / vertegenwoordigers geïnformeerd. Deze kan dan al meteen meedenken over vermoedens van een mogelijke oorzaak.
- Bij mensen met beperkingen in de communicatie kan het helpen wanneer ouders / vertegenwoordigers een levensboek maken met een overzicht van belangrijke gebeurtenissen en personen in het leven van hun kind.
- Een portret in woorden kan helpen om beter de hele persoon te zien.
- Wat zijn de sterke kanten en positieve eigenschappen van de persoon. Bijvoorbeeld dat iemand eigenzinnig is, creatief of aanhankelijk.
- Via de (jaarlijkse) bespreking van het ondersteuningsplan wordt ook in de toekomst gevolgd hoe het gaat. Ook daarin is de afstemming met ouders / vertegenwoordigers essentieel.

Tot ziens op het Kennisplein!

Heeft u belangstelling voor een of meerdere thema's?
Wilt u deelnemen en/of op de hoogte gehouden worden van de activiteiten in dit programma?

Alle informatie over dit programma is te vinden via de website www.kennispleingehandicaptensector.nl

Heeft u vragen en/of wilt u contact met ons opnemen?

Stuur dan een e-mail dan naar:

verbeterprogramma@kennispleingehandicaptensector.nl

KENNISPLEIN gehandicaptensector

verbeterprogramma

AANPAK MOEILIJK GEDRAG

De rol van ouders en vertegenwoordigers bij de aanpak van moeilijk gedrag bij mensen met een verstandelijke beperking.

MOEILIK GEDRAG - PROBLEMGEDRAG

Soms is het gedrag van kinderen en volwassenen met verstandelijke en / of meervoudige beperkingen moeilijk te begrijpen. Dit is voor iedereen lastig om mee om te gaan. Meestal is er niet direct een oorzaak aan te wijzen.

Wanneer het moeilijke gedrag heel ernstige gevolgen heeft voor de persoon zelf en zijn of haar omgeving praten we over probleemgedrag.

Begeleiders zijn ervoor opgeleid om mensen met een beperking te ondersteunen. Ze hebben geleerd om duidelijk te zijn en veiligheid te bieden.

Maar wanneer het gedrag van iemand erg problematisch is, wordt dat steeds lastiger. Dan komt het moment in zicht dat begeleiders niet goed meer weten hoe ze dit gedrag moeten begrijpen en hoe ze ermee kunnen omgaan.

Zowel de ouders / vertegenwoordigers als de begeleiders willen dat het beter gaat. Afwachten kan niet meer. Het is dan tijd om hulp in te roepen van specialisten zoals de orthopedagoog, AVG-arts, neuroloog, psychiater of bijvoorbeeld het CCE (Centrum voor Consultatie en Expertise).

Met hulp van deze mensen zullen begeleiders en ouders / vertegenwoordigers zoeken naar de mogelijk achterliggende oorzaak van het moeilijke gedrag. De volgende stap is om met elkaar te zoeken naar oplossingen om het leven van de persoon meer draaglijk te maken.

MOGELIJKE OORZAKEN

Het probleemgedrag kan een uiting zijn van **onmacht**, omdat meer wordt gevraagd van de persoon dan dat hij of zij aankan (het verschil tussen kunnen en aankunnen); van **pijn**, bijvoorbeeld vanwege een niet opgemerkte blaasontsteking of een oorontsteking; van **frustratie**, bijvoorbeeld omdat de persoon zich niet gehoord voelt; van **angst en onzekerheid**, bij mensen die behoefte hebben aan voorspelbaarheid en overzicht; van **lichamelijk ongemak**, bijvoorbeeld als gevolg van bijwerkingen van medicijnen.

Het gedrag kan te maken hebben met veranderingen in de omgeving zoals ander werk, een verhuizing, een nieuwe begeleider of een nieuwe huisgenoot.

Het kan wijzen op te hoge of te lage eisen die aan de persoon worden gesteld, dus een signaal zijn van verveling of overbelasting.

Er kan sprake zijn van niet eerder onderkende psychiatrische problemen (bijvoorbeeld stemmen horen, extreem achterdochtig zijn, depressief zijn) of van verschijnselen die met een begin van dementie te maken hebben.

HET ONDERZOEK

Moelijk gedrag is een probleem voor iedereen. De eerste vragen zijn: wat is er aan de hand, waarom is dit aan de hand en hoe is dit probleem op te lossen of te verminderen?

Naar aanleiding van deze vragen wordt gericht onderzoek gedaan om een mogelijke oorzaak van het gedrag te vinden. Dat kan een hele zoektocht zijn waar veel mensen bij betrokken zijn en waar veel onderzoek voor nodig is.

Het is nodig om ook naar het verleden te kijken. Hoe ging het vroeger? Wanneer is dit gedrag ontstaan? Is er toen iets gebeurd? Dat zijn belangrijke vragen die aan de familie gesteld kunnen worden. Ouders en broers/zussen kennen de persoon vaak het allerbest, zij zijn wat dat betreft de deskundigen bij uitstek. Zij zijn en blijven de sleutelfiguren in het leven van deze persoon.

Bij zo veel verschillende – mogelijke – oorzaken hoeft het niet te verbazen dat het soms lang kan duren voor alle onderzoeken achter de rug zijn en duidelijk wordt waar een mogelijke oorzaak ligt. De uitkomsten worden besproken met alle betrokkenen en er volgt een voorstel voor de verdere aanpak.

Ook in die fase is uw inbreng als ouder / broer / zus of vertegenwoordiger van belang. De oplossingen kunnen liggen op lichamelijk terrein, maar het kan ook gaan om een voorstel voor een andere pedagogische aanpak, verandering van woonomgeving, van werk, van medicatie of van een combinatie van dit alles.

Daarna blijft iedereen betrokken bij de uitvoering. Heeft het plan van aanpak het gewenste resultaat of is er meer nodig? Gaat het beter met de persoon en lukt het om dit vast te houden?

